

Pastorat. Saadan Ansættelse af en Andenpræst bør som Regel ikke finde Sted i det første Aar efter en ny Præsteansættelse i Pastoratet. Andenpræsten er med Hensyn til det kirkelige Arbejde i Pastoratet og i sit Forhold til Sognepræsten ligestillet med en residerende Kapellan. Ministeriet fastsætter Regulativet for Arbejdsforholdet imellem ham og Sognepræsten paa Grundlag af et af Biskoppen efter Samraad med de paagældende Præster og Menighedsraadet udarbejdet Forslag.

§ 32.

Finder et eller flere af Menighedsraadets Medlemmer, at en i Menigheden ansat Præst i Lære eller Levned udviser et saadant Forhold i eller udenfor Tjenesten, at det maa gøre ham uværdig til eller virke nedbrydende paa den for Embedet fornødne Agtelse eller Tillid, eller at hans Forbliven i Embedet i øvrigt paa afgørende Maade maa virke til Skade for Menigheden, kan paagældende, dog først efter at have søgt personlig Forhandling med Præsten om Sagen, bringe den frem i et Menighedsraadmøde, i hvilket Præsten er til Stede, naar det har været anmeldt for Præsten mindst fire Dage forud.

Jævnes Sagen ikke i dette Møde, kan Klageren eller Klagerne begære et nyt Møde afholdt.

I dette Møde, til hvilket hverken den Præst, mod hvem Klagen fremsættes, eller nogen anden af Sognets Præster har Adgang, afgøres det ved Stemmeferlighed, om der skal foretages noget i Anledning af den fremkomne Besværing.

Bestemmer Menighedsraadet, at Klagen skal nyde Fremme, indgiver det Andragende herom til Provsten med bestemt Angivelse af det eller de Klagepunkter, hvorpaa Menighedsraadet støtter sin Klage.

Hvis Sagen ikke afgøres ved Mægling af Provsten eller af Biskoppen, indsendes den til Ministeriet, bilagt med Udskrift af Menighedsraadets Forhandlingsbog vedrørende de Møder, hvori Sagen har været forhandlet.

Klager over, at Præstens Forhold virker til Skade for Menigheden, uden at særlige Omstændigheder vedrørende Overtrædelse af de ham paahvilende Pligter i Henseende til Lære eller Levned paaberaabes, kunne afvises af Biskoppen, naar de fremsættes før 3 Aar efter Præstens Beskikkelse.

§ 33.

Ved Indsendelsen af et Menighedsraads Klage over en Præst i Henhold til foranstaaende Paragraf indstiller Biskoppen samtidig til Ministeriet, om Sagen straks bør forfølges ved Provsteretten eller afgøres ved Præstens Afskedigelse, eller om Klagen efter hans Formening bør afvises eller afgøres ved en Tilrettevisning eller mulig ved et Paalæg til den paagældende Præst om at antage præsteviet Medhjælper. Hvis Ministeriet ikke mener at burde følge Biskoppens Indstilling, kan Biskoppen altid begære Sagen henvist til Afgørelse ved Provsteret. Ministeriet kan gøre et Paalæg om at antage præsteviet Medhjælper afhængigt af, at Menighedsraadet ad frivillig Vej tilvejebringer indtil Halvdelen af Medhjælperens Løn.

Afgøres Sagen ved saadant Paalæg, deltager Pastoratets Menighedsraad i Valget af Medhjælperen, og om Menighedsraadet ønsker det, kan Stillingen som Medhjælper af Ministeriet opslaa ledig, og Medhjælperen vælges da efter Reglerne for Valg af Præster. De nærmere Regler om Medhjælperens Lønning og Virksomhedsomraade fastsættes af Biskoppen efter Forhandling med Menighedsraadet.